

El nostre Partit vist per les seves Joventuts

E. R. C. és un Partit revolucionari

per J. M. Lladó i Figueres

E. R. C. al llarg de tretze mesos ha rebut atacs, injúries, insinuacions malèvols. Ha estat titllada de contrarevolucionària, d'antirevolucionària, de Partit amb una ideologia superada per les circumstàncies creades amb la subversió militar. Hi ha un fet evident: si E. R. C. no tingués raó d'existència, ningú no es preocuparia d'atacar-la. Constituiria una entel·lequia. Si fos contrarevolucionària o antirevolucionària hauria estat liquidada, si no per altra raó, per la de constituir un destorb. Quedem, doncs, que tots aquells que han atacat i ataquen E. R. C. estan positivament convençuts de la força moral i política d'aquest gran Partit; i, en adonar-se'n volen enganyar-se ells mateixos, i acumulen càrrecs absurds i injuriosos com si això fos prou per a desvirtuar la qualitat, la influència representativa i l'impuls autènticament revolucionari d'E. R. C.

A Catalunya ens coneixem tots. Sabem els defectes i els mèrits d'uns i d'altres. Ningú no ignora — i segons qui pot ignorar-ho menys — els antecedents d'E. R. C. i, sobretot, els antecedents dels seus homes destacats. No ignora, per tant, la seva executòria revolucionària, una executòria que no s'inicia en la gloriosa data del 19 de juliol, sinó abans, molt abans, quan ésser revolucionari representava una immensa capacitat de sacrifici, un considerable esforç de voluntat — per a educar políticament i socialment les masses — una abnegació posada a prova, un absolut desinterès.

E. R. C. nasqué pel març del 1931. Aplegà els diversos nuclis de l'esquerrisme català; resumí i encarrilà per camins d'eficàcia activitats disperses. I estructurà un programa en el qual s'hi consignaven uns principis que ara alguns intenten reivindicar com a nous i com a seus. Un repàs a aquests principis i, especialment als d'ordre social, serà suficient per a comprendre quin fou l'impuls que animà des del primer dia E. R. C. i el pensament de progrés i de superació que la vitalitzà.

La República té sis anys i quatre mesos. Han passat moltes coses. Passen moltes coses. D'una gravetat i una transcendència extraordinària. ¿Qui pot dir que E. R. C. hagi desertat, una sola vegada, del compliment del seu deure revolucionari? Al Poder, ha sabut realitzar una tasca autènticament avançada, ha respost a la confiança que les masses democràtiques li havien dipositat. No ha fet marxa enrera, com han fet molts polítics a l'hora de governar i de posar en pràctica les promeses que havien llançat, en època d'oposició, des

de les tribunes i des dels periòdics de combat. El Poder no ha estat per als homes d'E. R. C. un lloc de repòs, una fita. Ha estat un lloc de responsabilitat, un lloc de treball, un inici, un instrument apte per a les realitzacions. I una trinxera des d'on han defensat la dignitat, el prestigi i la llibertat del poble. En aquest sentit, la data del 6 d'octubre del 1934 és d'una gran eloqüència. I a l'hora de comparèixer davant dels Tribunals, els homes representatius del nostre Partit, han dit el que havien de dir. Amb noblesa, amb coratge, amb perfecta consciència d'aquell acte.

No cal oblidar tampoc que la subversió militar va produir-se quan al Govern de la Generalitat hi havien els homes d'E. R. C. amb el President Companys al davant. I que fou aquest Govern el que possibilità el triomf popular, amb la col·laboració abnegada i heroica de les masses republicanes i obreres.

Tretze mesos de revolució i de guerra. E. R. C. ha seguit al seu lloc, sense desertar ni claudicar davant de res; afirmant la seva dignitat i el seu pensament polític, sense intentar tan sols dissimular-lo per la por — injustificada, tanmateix — d'aparèixer menys revolucio-

nari que altres organitzacions; projectant la seva influència damunt de cada fet; defensant els drets de les masses que representa; encarrilant els diversos problemes per vies de solució. Sempre amb un sentit progressiu, i d'acord amb les circumstàncies.

E. R. C., és un partit revolucionari en l'autèntica accepció del mot. Contrarevolucionari si es tracta d'assaigs revolucionaris impremeditats i nocius; d'actes de pillatge; de delictes consignats expressament en el Codi Penal vigent.

Per què aquestes actituds?

per PERE COLLS

La situació política de Catalunya, país fidel a la lletra de la Constitució Espanyola, es fa, cada dia que passa, més diàfana. Les passions que, degut al fet d'haver-se produït ressentiments entre les mateixes classes productores amb molta anterioritat, s'havien desfermat en produir-se el fet de juliol que tots recordem, aquestes classes productores

que han passat per un període de prova, en el qual aquelles s'havien pogut manifestar lliurement, han sabut, tal com calia esperar, fer-se càrrec de les circumstàncies, apreciand el perill exterior en tota la seva importància, i dirigir les seves activitats vers el sol objectiu: col·laborar plenament i desinteressadament en l'obra conjunta que ens ha de permetre reconquerir la força suficient per desallotjar l'enemic comú de les seves posicions, a fi de poder-nos, després, anar a la reconstrucció del país, usant les directives que la majoria del poble determini.

Aquest poble nostre carregat de defectes, pot ésser que com cap més, ha mostrat el seu sentit de responsabilitat una vegada més, sacrificant les seves ambicions legítimes més preades. S'ha retrobat a ell mateix.

No és pas hora de cantar les excel·lències del nostre poble, això no priva tament extemporani. Però això no priva de què es pugui manifestar lliurement un goig legítim en poder-ho constatar.

Que no és hora d'adular, tots ho sabem. Són moltes les precaucions que tenim al damunt i és qüestió ara que podem, de posar tot l'entusiasme al servei de la idea general. Després, quan hàgim triomfat, que no tardarà en succeir, podrem parlar molt seriosament del que ens caldrà fer. Primer, però, no podrem pas excusar-nos de seguir la trajectòria marcada per un fet viscut: la reconstrucció. Tot l'altre ja vindrà oportunitat.

Es reconfortador de veure l'esforç del nostre país per a la guerra i ho es més

(Continua a la pàg. 3)

amb totes aquestes coses? Francament, jo crec que no. I dic això, perquè sembla impossible que en els moments al·gids de la guerra, quan les operacions militars, no són tot el falagueres que voldríem, quan més imprescindible és la nostra unitat, puguin sortir uns senyors, que conscientment o inconscientment puguin dir, fer i desfer com si aquí no passés res en absolut.

¿Es que no pensem que els que som catalans, però catalans de veritat, quan anem a la lluita hi anem pensant amb Catalunya? ¿Es que ells es creuen que els nostres germans vessen la seva sang perquè després de la guerra no en quedi de Catalunya només que un record? Jo els invito a reflexionar, i si de veritat són antifeixistes procurin per tots els mitjans que tenen, que són molts, ja que en les seves mans tenen tots els ressorts del poder, que a Catalunya no li siguin regatejats ni el més mínim els seus drets a governar-se a si mateixa, i per tal de donar una prova de la seva solidaritat retornin el més ràpidament possible una de les facultats primordials per a la bona marxa d'una nació lliure, ja que així es digna que es faria quan d'una manera inequívoca ens fou arrabassat. I si ho feu així, jo us prometo que tornarà a renàixer en tots els catalans la moral i l'entusiasme demostrat el 19 de juliol, i no sols defensarem el nostre terra estimat, sinó que anirem sense cap dubte allà on el Govern Central ens assenyali.

Els sistemes que per a subsistir necessiten la força de la dictadura és que governen contra la voluntat de la majoria.

Totes les dictadures, en actuar contra les majories, cauen en el despotisme.

— No està mal aquesta posta de sol!...
— Sobretot per un país petit!...

(Ce. Scir.)

J. E. R. E. C. noticiari

S'ha constituït el Secretariat Escolar

Reunida l'Assemblea de l'Associació d'Estudiants d'Esquerra, acordà dissoldre's i entrar a formar part de les J. E. R. E. C. tots els elements de l'Associació i acceptar, per tant, les directrius polítiques.

Amb caràcter provisional es constitueix un Secretariat General Escolar, que tindrà al seu càrrec la tasca de reorganització impulsant la creació de Secretariats Comarcals arreu de Catalunya. El Secretariat General Escolar estarà representat per mitjà d'un delegat en el Consell Nacional de les J. E. R. E. C.

Al seu temps aquest Secretariat General donarà compte de la seva actuació en un ple nacional d'Estudiants d'Esquerra.

Secretariat de Propaganda i Premsa

Aquest Secretariat espera de les entitats i grups de Joventuts es faran càrrec del retard en què reben el setmanari, la qual cosa és deguda a les circumstàncies i a l'anormalitat de les comunicacions.

Hom prega als grups de Joventuts i entitats de comarques que procurin de posar-se al corrent en la liquidació dels setmanaris que hagin rebut, per la qual cosa hom pot adreçar-se a aquest Secretariat, Tres-Llits, 3, a personalment o bé en la forma que creguin més convenient.

Hom recorda als Comitès comarcals la necessitat d'enviar en aquest Secretariat de Propaganda i Premsa, carrer Tres-Llits, 3, dos exemplars de les publicacions que hagin editat.

Es fa avinent a tots els Secretariats comarcals de les J. E. R. E. C., que en viuen en el termini de temps, més curt possible, a aquest Secretariat general, els acords que relatives a propaganda i organització, hagin pres les respectives comarques, a l'objecte de rebre orientacions i ajut si cal, que facilitin l'èxit que ha de presidir totes les manifestacions, siguin del càrrec que siguin, de les J. E. R. E. C.

Secretariat Femení

Totes les companyes que vulguin actuar com a conferenciantes, són pregades de passar per aquest Secretariat per tal de rebre les instruccions precises per al millor desenvolupament del proper cicle de Conferències organitzat per aquest Secretariat Femení de les J. E. R. E. C.

Impremta Elzeviriana, E. C. Carrer Torres Amat, 9-Barcelona

Catalunya

per Valentí Almerich

Les J. E. R. E. C. que no tenen per norma llançar consignes de cara a l'exterior, per a fer-les complir als altres, han cregut interpretar fidelment el sentir del nostre poble i s'han fet seva la consigna llançada per S. E. el President de la Generalitat, en el formidable discurs pronunciat al Palau de Belles Arts, amb motiu d'un acte celebrat per E. R. C.

Aquest consigna és «CATALUNYA». I que n'és de bella aquesta paraula! Entorn d'ella hem d'agrupar-nos tots els nacionalistes, per a fer possible el ressorgiment d'aquella Catalunya que tots nosaltres somniem, d'aquella Catalunya que lluita per a desfer-se dels lligams que encara l'oprimen i no la deixen viure amb la llibertat a què té dret.

Tornem a repetir-se una vegada més, campanyes tendencioses contra Catalunya, en uns moments molt difícils. La Joventut catalana està a l'aguait de certes maniobres i no les deixarà prosperar.

Joves nacionalistes, homes lliures, la nostra consigna és i ha d'ésser: «CATALUNYA!!»

Estudiants de Catalunya

Després de la criminal subversió feixista del 19 de juliol de l'any passat, l'Associació d'Estudiants d'Esquerra cregué que era un deure seu prestar el més entusiasta ajut per abatere la facció que s'aixecà en armes contra les llibertats democràtiques dels pobles d'Iberia i d'una manera especial contra la nostra Pàtria Catalana. Fou per això, doncs, que tots els seus integrants s'afanyaren a empuñar les armes per tal de defensar Catalunya, avantposant així a l'interès general i immediat de guanyar la guerra tot interès polític particular.

Ara, en reorganitzar-se les Joventuts del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya i emprendre la seva croada en pro dels sagrats ideals de llibertat, justícia social i nacionalisme, nosaltres, els estudiants, hem cregut que era arribat el moment de trencar el silenci i incorporar-nos d'una manera definitiva a les tasques patriòtiques de les J. E. R. E. C. És per això que hem dissolt l'antiga i gloriosa Associació d'Estudiants d'Esquerra per a entrar a formar part integrant de la gran massa de joventuts nacionalistes que formen les J. E. R. E. C.

Nosaltres els estudiants nacionalistes que hem conegut la repressió centralista, enemiga a mort de Catalunya, que hem vist estimats companys perseguits, apallissats i empresonats pels servidors de

l'espanyolisme de Gil Robles i Lerroux. Que hem vist la nostra llengua vexada i menystinguda en les institucions de cultura, diem que ja ha arribat el moment de tornar a actuar intensament, puix que per l'horitzó de Catalunya s'acosten nivells prenyats de mal avenirans que els estudiants nacionalistes, la gran majoria dels estudiants de Catalunya no tolerarem que tornin mai més.

La nostra tasca serà la de redreçar el sentiment nacionalista dels escolars en el sentit socialment avançat que impulsa el programa de les J. E. R. E. C. Volem que es vagi a la creació d'un vast pla d'ensenyament per als obrers i que s'obrin les portes de la nostra Universitat al proletariat català.

Els problemes de l'ensenyament són avui tan vius a casa nostra com abans del dimou de juliol. Els Instituts, les escoles, especials i l'escola primària estan en mans del poder central. La Cultura Catalana no ha entrat encara en molts llocs. La Secció Escolar de les J. E. R. E. C. demana l'immediat traspàs de l'ensenyament, en tots els seus graus, a la Generalitat de Catalunya.

Estudiants de Catalunya: Per una Cultura autènticament Catalana, per la plena dignitat d'homes lliures, per una Catalunya sobirana dels seus destins, enquadra't dintre les regles de la S. Escolar de les J. E. R. E. C.